

▲ På marknaden. Hundkött säljs vid sidan av skor och andra varor på Filippinerna.

Rapport från Filippinerna

270 hundar slaktas varje dag

100.000 hundar dödas varje år för att sedan serveras som mänsklig föda på Filippinerna. Det innebär att ungefär 270 hundar får sätta livet till varje dag. Hundslakten är grym och den svenska organisationen Animal Protection Network har under flera år arbetat för att rädda hundar från slakt i Asien. Här är deras berättelse.

1998 blev det genom Animal Welfare Act olagligt att slakta hundar som skulle bli mänsklig föda på Filippinerna. Antalet hundar som slaktades sjönk radikalt, från cirka en miljon till hundra tusen hundar om året. Mycket positivt har alltså hänt på Filippinerna under de senaste åren, även om situationen tyvärr fortfarande är ganska illa.

Hanteras utan värdighet

Hundslakten är mycket grym. Främst innebär industrin slakt för köttproduktion, men även pälsproduktion förekom-

mer. Det värsta är hur hundarna hanteras. Totalt utan värdighet eller medkänsla. Ofta transporteras de i ett tiotal timmar, tätt packade på varandra, utan mat och vatten. De kvävs ihjäl eller dör av överhettning. För att göra hundarna lätthanterliga är det vanligt att hundhandlarna sätter en konservburk över nosen på dem och att framben och bakben binds samman bakom hundens rygg.

En räddningsaktion är ganska farlig. Hundhandel är olaglig och ofta är gärningsmännen beväpnade och aggressiva. Tillslagen sker oftast vid hundtransporter,

efter tips som har inkommit. Men hundar fritas även direkt från slakterier och hundmarknader. Marknaderna är fruktansvärda platser. Levande och döda hundar förvaras tillsammans. Hundar avlivas bredvid skräckslagna hundar, som vet att det är deras tur snart. Än så länge har ingen av Animal Kingdom Foundations personal råkat illa ut, men de har blivit hotade till livet ett flertal gånger.

Ett liv kostar 90 kronor

Det kostar Animal Kingdom Foundation ungefär 90 kronor att rädda en hund. Då ingår en mindre summa som betalas till medföljande polis, samt rättegångskostnad för de skyldiga. Animal Kingdom Foundation (AKF) är en organisation som räddar hundar från slakt på Filippinerna. AKF har gjort så att ett hundratal personer har fått böter, vilket är det van-

▲ **I väntan på slakt.** Hundarna förvaras i burar medan de väntar på att bli slaktade. Under tiden slaktas andra hundar framför ögonen på dem.

ligaste straffet. Man har även bidragit till att några fått fängelsestraff. En person, som hade en tjänst inom regeringen, drev ett småskaligt hundslakteri i sin trädgård. Han sattes i fängelse efter ett tillslag av AKF. Detta fick stor uppmärksamhet i media och har förhoppningsvis verkat som avskräckande exempel för andra.

Räddningsaktion

I oktober 2006 gjorde AKF en räd där man beslagtogs 60 hundar. Hundarna transporterades i en lastbil på väg till ett slakteri, gömda under golvet, så hårt packade att de inte hade möjlighet att röra sig. I hettan hade tjugofyra hundar avlidit. De två män som transporterade hundarna kommer att ställas inför rätta. De trettiosex hundar som överlevde var rädda, törstiga och överhettade. De togs omedelbart till Animal Kingdom Foundations hundcenter, där de fick vård och rehabilitering. Nu en och en halv månad senare mår de bra. De är tillitsfulla och keliga. De älskar människor. Det är inte ovanligt att hundarna från början är stulna husdjur. Eftersom även husdjuren är ute fritt på gatorna så är det inte svårt att stjäla dem. Man kan bara föreställa sig ångesten för en hundägare när hunden inte kommer hem på kvällen. Eller hur mycket hunden saknar sitt hem och sin ägare efter att den stulits och transporterats bort.

Oavkortat bidrag

Den svenska ideella organisationen Animal Protection Network har hjälpt till att rädda nära tusen hundliv på Filippinerna under 2006 genom att stödja organisa-

► **Utan värdighet.** Hundarna hanteras utan värdighet. På väg till slakteriet fraktas de i trånga burar. Hundarna på bilden lever fortfarande.

Genombrott

AKF har nyligen haft två stora genombrott på Filippinerna. Dels invigdes ett hundcenter där tusen hundar kan inhysas. Där kan hundar som räddats från slakterier bo till dess att de adopteras bort eller så kan de stanna livet ut. En trygg plats där de får mat, trygghet och omvårdnad. Gatuhundar, som är vanliga i Asien, lever ett ganska farligt liv.

Dels har AKF inlett ett nära arbete med myndigheter och polis, som innebär att en nytillsatt grupp kommer att göra egna aktioner mot hundhandeln, på eget initiativ. Tidigare har polisen endast gjort tillslag tillsammans med AKF. Organisationen har då betalat polisen en slant för bensin och andra omkostnader. Nu när det finns en egen grupp tillsatt för detta inom polisen kommer många fler fritagningar av hundar att kunna genomföras. Detta kommer att rädda livet på tusentals och åter tusentals hundar som annars hade dött en plågsam och onödig död.

tionen Animal Kingdom Foundation. I september kunde Animal Protection Network donera 50.000 kr till AKF:s viktiga arbete. Detta hjälpte till att frita ungefär 550 hundar. Månadsvis kommer vi att i fortsättningen överföra 3.500 kr i månaden till AKF. Medlemmars pengar går oavkortat till våra partners i Asien. För vi in fler medlemmar kommer summan successivt att öka. AKF är i stort behov av pengar just nu, eftersom de har gjort en stor investering i sitt nya hundcenter. Med personal, medicin, mat och så vidare är kostnaden ungefär 90 kronor i månaden per inneboende hund. De drygt

hundratrettio hundar som bor på centret kommer snart att utökas till många fler; därav kommer mer pengar att behövas för att få verksamheten att gå runt.

Hundcentret

Just nu bor det cirka hundratrettio hundar på AKFs hundcenter. Det kommer att fyllas på stadigt under den närmaste tiden, efter fler tillslag på slakterier. Det är inte så mycket vi kan göra, men något måste göras. Och vi kan i alla fall rädda några liv. Hunden ger oss så otroligt mycket; vi är skyldiga att betala tillbaka lite till våra fyrbenta vänner. Det är de värda.

"Jag upphör aldrig att chockeras"

Jag träffade nyligen Sweet, en hund som räddats från ett slakteri på Filippinerna. Han var bara ett halvår när han hittades, som en av de få överlevande vid ett tillslag på ett hundslakteri.

När de fann Sweet var han uttorkad, fram- och baktassarna var bakbundna och han var livrädd. Hade han räddats några timmar senare hade han aldrig överlevt.

Nu är han snart fyra år och full av livsglädje. Han bor i ett hus en timme utanför London med husse Charles Wartenberg. Charles är grundare av Animal Kingdom Foundation (AKF), en organisation som räddar

hundar från slakt på Filippinerna. Sweet som verkligen hade änglavakt har nu blivit kändis i England och vann pris som "årets hund" i en stor tävling förra året. Jag upphör aldrig att chockeras över de bilder och rapporter som AKF skickar till oss. Det gör ont i hjärtat att se dessa försvarslösa hundar ligga med konservburkar runt nosen och benen hårt ihopbundna. Skräcken lyser i deras ögon. De förtjänar ett bättre öde än att säljas som mat för några kronor kilot.

Animal Protection Network är en svensk organisation som arbetar mot tortyren av katter och hundar i Asien. Vi stödjer flera organisationer i Asien som arbetar mot slakten, bland annat i Kina, Sydkorea, Thailand och Filippinerna.

Anna Alberg, ordförande
Animal Protection Network
anna@animalprotection.se

Det kostar ungefär 90 kr att rädda en hund från slakt på Filippinerna. Då ingår även rättegångskostnad mot de skyldiga. Det kostar ungefär 90 kronor att sponsra en hund på Animal Kingdom Foundations hundcenter. Vill du hjälpa oss att rädda fler hundliv, gå in på www.animalprotection.se och bli medlem. För mer information, e-posta: anna@animalprotection.se

◀ **Försvarslös.** En konservburk placeras över hundens nos så att den inte kan försvara sig.

Brev till Animal Protection Network från en halvkoreansk flicka. Brevet ger en bild av hur situationen ser ut i Asien:

Ibland är man inte stolt över att vara halvkorean. Jag bodde i Sydkorea under de första åren i mitt liv, där jag ägde hunden Pommi. Vi flyttade till Sverige, gav bort vår kära Pommi till mammas kusin. Hon hade en hundgård med flera hundar av större raser. Jag minns så starkt att vi band fast henne vid en hundkoja och gick därifrån. Hunden hoppade och skällde och ville inte att vi skulle lämna honom.

Jag gråter bara jag tänker på det... Minns det som igår. Stackars Pommi, men vad kunde jag göra? Jag visste ingenting, jag var 5 år då. Men det där är en sak jag aldrig kommer att glömma. Han rymde efter bara några månader, förmodligen för att leta efter oss. Han blev överkörd av en bil. Hoppas att hans död inte var plågsam. Det var efter Pommi som mamma sa

att hon aldrig mer ville ha en hund, det gjorde för ont helt enkelt. Men jag köpte en och jag tar hand om den... på det fina svenska sättet, och hoppas att Pommi ser att jag inte är den onda lillmatte som han kanske trodde att jag var då.

Koreanerna tycker nog kanske att det är hemskt att de äter hundkött, men deras hundhållning är inte lik vår här. Hundarna är inte sällskapsdjur som ska aktiveras och hållas igång. De är mer som fiskar, man matar och klappar dem.

När mamma var yngre hade hon en kompis i skolan som ägde en hund. Det var en smart hund. Varje morgon följde den henne till skolan. På ett visst ställe, sa den "hej då" och gick hem för att vänta på henne. På eftermiddagen kom den alltid för att hämta henne. Han tog aldrig fel på tiden, och var alltid där för att vänta på henne.

Utom en dag, då var han inte där. Hon var väldigt orolig för vad som hade hänt och ropade efter honom i flera dagar, men han dök aldrig upp...

Föräldrarna sa att hunden nog hade sprungit bort... Men när hon var äldre (gick i lågstadiet) talade de om sanningen när hon blev äldre: Hennes pappa hade en liten "gathering" med de andra i byn. De hade knutit upp hunden med bakbenet i ett träd så att den hängde med huvudet neråt och de gjorde det man gör med hundar... slog den till döds! Alla tog var sin pinne och slog. Det är nämligen så man får det saftigaste köttet.

Detta var för cirka fyrtio sedan. Då var Korea inte alls ett lika utvecklat land som det är idag. Då var det byar och små hus som gällde. De fattiga tog sin lilla byracka och åt den...
Maja